

utvrđuje i različitost polova lica koja daju pristanak, to se, po oceni Ustavnog suda, ovaj uslov odnosi i na lica u vanbračnoj zajednici. Iz navedenog sledi da ustavnopravni pojam vanbračne zajednice podrazumeva zajednicu muškarca i žene. Međutim čak iako se stabilna homoseksualna partnerstva ne smatraju vanbračnim zajednicama u našem pravu, ovakve zajednice života osoba istog pola obuhvaćene su pojmom „porodičnog života“ kao i heteroseksualne zajednice, i osnov su za nastanak međusobnih prava i obaveza, kao što su na primer nasledna prava, pravo na izdržavanje ili zaštita od nasilja u porodici, te ih treba urediti zakonom. Poverenica za zaštitu ravnopravnosti kvalifikovala je neizdavanje uverenja o slobodnom bračnom stanju osobi koja je želela da zaključi istopolni brak van Srbije kao neposrednu diskriminaciju na osnovu seksualne orijentacije, zabranjenu u članu 6 Zakona o zabrani diskriminacije, u vezi sa članom 21, st. 2 i članom 17, st. 1. Zakona o zabrani diskriminacije.

Mišljenje Poverenice za zaštitu ravnopravnosti povodom pritužbe protiv Sekretarijata za upravu GU grada Beograda zbog diskriminacije po osnovu seksualne orijentacije u postupku pred organima javne vlasti, od 27. 7. 2013. Služba je izmenila praksu i postupila u skladu s preporukom Poverenice u 4 slučaja do decembra 2013, podatak dobijen iz Kancelarije Poverenice za ravnopravnost, 13. decembar 2013.

Akcioni plan u merama predviđa izradu modela zakona o registrovanim istopolnim zajednicama i modela zakona o izmenama i dopunama Zakona o nasleđivanju, u smislu izjednačavanja bračne i vanbračne zajednice, odnosno priznavanja istopolnim partnerima pravo na nasleđivanje u prvom naslednom redu, kao i sprovođenje javnih rasprava o ovim zakonskim predlozima, koje bi trebalo da budu sprovedene u poslednjem kvartalu 2017. godine. Centar za upoređenje pravnih studija izradio je model zakona o reistrovanim istopolnim zajednicama.

5.3. Sloboda okupljanja i izražavanja.

Nakon tri zabrane Parade ponosa, 28. septembra ove godine održana je Parada ponosa u Beogradu, po prvi put bez incidenata i organizovanog nasilja. Na Prajdu je učestvovalo između hiljadu i hiljadu petsto osoba, među njima su bili aktivisti za ljudska prava, osobe iz javnog i političkog života iz zemlje i inostranstva. Nedelja ponosa koja je prethodila Prajdu, u okviru koje je organizovano oko 30 različitih dešavanja, protekla je bez incidenata.

Evropski sud za ljudska prava objedinio je i komunicirao predstavke organizatora i učesnika zabranjenih Parada ponosa 2009, 2011, 2012. i 2013. godine.

5.4. Diskriminacija u oblasti informisanja.

Organizacija Labris podnela je pritužbu, kojoj su se pridružile mnoge organizacije i pojedinci, protiv Ivice Dačića, tada predsednika Vlade Republike Srbije, zbog izjave date 2013. godine, uoči najave održavanja Parade ponosa. Poverenica za zaštitu ravnopravnosti usvojila je mišljenje da je izjavom koju su preneli mnogi mediji u Srbiji, Dačić izneo stavove koju su uznemirujući i ponižavajući i kojima se vređa dostojanstvo osoba istopolne seksualne orijentacije. Takođe je konstatovala da kada ovakvu izjavu da najviši državni